

France Romantique: 11 juni tot 18 juni 2011.

Dit reisverslag is geschreven door: Rita van Buijsen.

Op het moment dat ik las over deze reis op de website van One2gether.nl was ik verkocht en wist ik dat ik deze reis ging boeken.

Ik had al op verschillende sites gekeken die single reizen aanboden, maar had tot op dat moment niets kunnen vinden. Maar deze reis sprak mij meteen aan, een gevarieerd programma en een kleine groep mensen. Ik ben niet iemand die zich snel op haar gemak voelt bij een grote groep en daarom leek mij deze vakantie wel geschikt.

Met het boeken van de reis begon meteen de voorpret die maanden zou duren. Voor mij was het de eerste vakantie in 12 jaar en ook de eerste single reis die ik ging maken. Steeds de website in de gaten houden, is de reis al volgeboekt. Op een gegeven moment stond er op de website dat het vertrek gegarandeerd was.

Op vrijdag 3 juni kreeg ik de officiële reisdocumenten in handen en dan weet je dat je echt gaat. Inmiddels stond mijn koffer al zo'n twee weken gepakt, je kunt er niet vroeg genoeg mee beginnen.

De laatste week moest ik wel nog even mijn koppie erbij houden op het werk, wat niet gemakkelijk was, aangezien ik stond te popelen om te vertrekken. Ik was zo enthousiast dat mijn collega's dat nog probeerden een beetje te temperen. Wat als het hartstikke tegenvalt, dat kan toch gebeuren, niet waar. Maar daar ben ik geen enkel moment van uitgegaan.

Donderdag 9 juni

Nog één dag en dan is het eindelijk zover en komt er een einde aan het lange wachten. Het begint nu echt te kriebelen. Morgen om 17.00 vertrek ik en ik kan haast niet wachten. Die dag moest ik nog van 13-20 werken en wat kruipt zo'n laatste werkdag voorbij, als er iets leuks te beginnen staat. Ik was blij dat ik om half negen buiten stond! Morgenochtend heb ik nog snel een afspraak bij de kapper gemaakt, dan kan ik mij nog even laten knippen voordat ik op vakantie staat, dan kom ik goed voor de dag. Die nacht bijna geen oog dicht gedaan, van alles ging er door mijn hoofd. Wat voor groep zal het zijn? Zijn het allemaal gezellige mensen? Zou het echt zo fantastisch worden als dat ik dacht? Enzovoorts.

Dag 1: Vrijdag 10 juni 2011.

Eigenlijk niet de officiële eerste dag van de reis, maar toch noem ik hem maar zo. Het was namelijk de dag waarop de reis voor mij begon. Vandaag ging het echt van start, aan alle voorpret kwam een einde en vandaag zou ik erachter komen met wie ik op reis zo gaan.

Om 17.26 stapte ik op de trein van Alkmaar naar Heerlen en Maastricht. Voordat ik in de trein stapte had ik op het station een portie nasi gegeten. Ik kan gelukkig een hele lange tijd blijven zitten en hoef er pas in Eindhoven uit. De trein zat vol met mensen die naar Pinkpop gingen. Tijdens de stop in 's-Hertogenbosch gebeurde er nog iets wat gelukkig goed afliep. Een jongen stond met twee vriendinnen te praten en hij stond half tegen de deur aangeleund. Plotseling werd de deur van buitenaf opengedaan. Hij had zich ernstig kunnen bezeren als zijn vriendinnen niet zo vreselijk snel hadden gereageerd en hem aan zijn jas naar binnen hadden getrokken.

In de trein kwam ik erachter dat ik twee gemiste oproepen had, dit bleek later Corné te zijn, die mij liet weten mij tien minuutjes later van de trein te halen. Dat is natuurlijk geen enkel probleem, kwam later wel goed uit, want ik had een kwartiertje later de trein in Helmond, omdat de trein die uit Eindhoven vertrok vertraging had.

In Helmond uit de trein gestapt en naar de uitgang van het station gelopen, waar ik een auto zag staan met Bushotel erop, die moest ik hebben. Nadat ik mij aan Corné had voorgesteld en Wouter inmiddels ook was gearriveerd reden we naar Lierop daar waar de bus gereed stond.

*Mijn eerste reactie dat ik de bus zag was *Hé is dat nou een megacamper, ik had mij iets héél anders voorgesteld*. Ik dacht aan een echte camper met aanhanger waar je kon slapen. Niet in eerste instantie aan een omgebouwde tourbus. Al vond ik het al wel vreemd toen er in de bus stond dat we boven sliepen. Zo is maar weer eens bewezen dat niets is wat het lijkt.*

Een rondleiding gehad door de bus en meteen een kamer uitgezocht, waar ik de komende nachten kon slapen. De bedden zagen er degelijk en comfortabel uit.

In de loop van de avond kwamen er steeds meer mede reizigers binnen druppelen, zodat we alleen Hans nog misten. Na een eerste kennismakingronde te hebben gemaakt en wat te hebben gedronken

ging iedereen rond een uur of elf naar bed.
De bedden bleken prima te liggen en ik viel nadat ik mijn draai had gevonden al vrij snel in slaap.

Dag 2. Zaterdag 11 juni 2011: Lierop-Omaha Beach

Om half zes ging mijn wekker en werd ik na een goede nachtrust wakker. Even snel een nat washandje over mijn gezicht gehaald, vanavond douche ik wel, als we op de camping zijn aangekomen. Daarna mijzelf aangekleed en naar buiten gelopen. Het was even na zessen toen ook de laatste man van ons reisgezelschap arriveerde.

Nadat we hadden ontbeten en even afgewassen vertrokken we om stipt zeven uur vanuit Lierop naar onze eerste stop, Omaha Beach aan de Normandische kust.

Iedereen was nog erg aan het aftasten en kennis maken met elkaar, toch zat de stemming er vrijwel meteen goed in. Het was al snel merkbaar dat we de Belgische grens waren gepasseerd, toen de wegen ineens een stuk hobbeliger werden.

Rond kwart over acht waren we Antwerpen gepasseerd. Aangezien de bus van alle gemakken is voorzien, konden we een lekkere pot thee en koffie voor onszelf maken.

Om kwart voor tien even gestopt voor een korte sanitaire stop.

Twaalf uur was het toen we zijn gestopt om te lunchen, het was vrij winderig en koud en een jas was geen overbodige luxe.

Vandaar uit doorgereden naar Omaha Beach, daar waar de geallieerden tijdens de tweede wereldoorlog in 1944 aan wal kwamen.

Vlak nadat we er waren, zijn we met de hele groep naar het strand gelopen, via een steil pad dat langs de camping naar het strand liep. Er stond halverwege het pad een hek waar je alleen maar doorheen kon met een code, die Corné ons gegeven had. Het was vloed aan het worden en wat ging dat snel, voordat je er erg in had, was het strand onder gelopen. Nadat we een tijdje hadden gewandeld, gingen we terug naar de camping. Op het steile pad wat we nu naar boven moesten lopen, kwam ik tot de ontdekking, dat ik toch wat meer aan mijn conditie moest gaan doen, zodra ik weer thuis was.

Bij terugkomst op de camping gingen we samen eten. Vandaag hadden we als diner tomatensoep, hamburgers, broccoli en krieltjes.

Sylvia vroeg zich af waar de soepballetjes waren, waarop Corné een doos met ronde crouton te voorschijn haalde. Dat werd meteen de hit

van de vakantie omdat iedereen ze ontzettend lekker vond en ze met lepels tegelijk in de soep verdwenen.

Na het eten en de afwas kregen we van Corné de plannen van de volgende dag te horen, een wandeltocht via de boulevard naar de Amerikaanse begraafplaats. Hij vertelde ook aan Francien dat de zonsopgang in Normandié erg mooi zijn, iets wat ik ook in mijn oren knoopte. En van Wilco kregen we een nieuwe zegswijze te horen: Als het regent in mei dan is april voorbij.

Daarna ben ik mij nog even gaan douchen, aangezien ik dat op de ochtend zelf niet kon doen. Na het drinken van een flesje wijn nam ik afscheid van de rest en ging ik naar bed.

Dag 3. Zondag 12 juni: Bezoek aan de Amerikaanse begraafplaats.

Om een uur of half zes werd ik wakker en aangezien ik herinnerde wat er die avond daarvoor was gezegd, nam ik mijn fototoestel mee toen ik naar de wc liep. De zonsopgang is inderdaad schitterend en ik maakte daar snel een paar foto's van.



Daarna ging ik nog even verder slapen om vervolgens rond 7.45 te gaan douchen. Die ochtend kwamen we er als groep achter dat Sylvia even tijd nodig had om wakker te worden op de vroege ochtend.

Elke ochtend heerlijk vers stokbrood, daar wende ik al snel aan. Na het ontbijt en de afwas gingen we op weg. Het weer was bewolkt en het miezerde, maar de temperatuur was goed. We liepen via de boulevard en de duinen naar de begraafplaats, waar we nog een hele lange trap op moesten klauteren, voordat we er waren.

Eerst brachten we een bezoekje aan het bezoekerscentrum, we moesten allemaal door een detectiepoortje en ook de tassen werden nagekeken.

*Er was een theaterzaal en daar draaide de film *Letters* over gevallen*

soldaten die tijdens de bestorming van Normandié brieven naar het thuisfront hadden gestuurd. Ik vond het een mooie film om naar te kijken en besloot te blijven zitten totdat de film klaar was. Via de eregalerij liep ik naar buiten, waar het zonnetje inmiddels zijn best deed om achter het wolkendek vandaan te komen.

Even later kwam ik bij een monument en van daaruit liep je naar de begraafplaats. Wat een mooi gezicht, het maakte niet uit hoe je keek of waar je keek, alle kruizen stonden symmetrisch van elkaar.



Via de duinen en het strand zijn we terug gelopen naar de camping, onderweg zijn we even gaan schuilen bij een restaurant voor een kop koffie.

We hadden wel pech, op de heenweg waren we een restaurant binnen gelopen waar we niets konden drinken, hier konden we niets eten.

Terug gekomen op de camping zijn we gaan koken, vanavond aten we kerriesoep, met natuurlijk extra veel balletjes, tandoori en sla.

Sylvia had een paar dvd's meegenomen en een ervan werd die avond gedraaid.

Dag 4. Maandag 13 juni: Pont du Hoc, Mont St Michel en aankomst op de camping in Tours.

Vanmorgen om 9 uur vertrokken en na een korte rit kwamen we om 9.30 bij Pont du Hoc aan. Hier zijn we een half uur gebleven en hebben we rond gewandeld. Aan alle kraters in de grond kon je goed zien dat hier heel wat bommen zijn ingeslagen tijdens de oorlog.

Sommige van de bunkers waren nog redelijk in tact en die konden we ook van binnen bekijken.

Rond tien uur kwamen we terug bij de bus, waarna we onze reis voort hebben gezet naar Mont St Michel.



Al van veraf kon je de abdij zien liggen, maar het lukte mij niet om een foto te maken totdat we dichterbij waren. De bus kon dichtbij het eiland stoppen, zodat we niet zo ver hoefde te lopen.



Via de nauwe straatjes en gezellige winkeltjes liepen we op ons gemak naar boven, waar Corné klaarstond met de kaartjes. De abdij zag ervan binnen erg mooi uit. En we hebben er rustig door heen gewandeld.

Op de weg terug heb ik een Franse tosti gekocht, maar ik met heel eerlijk bekennen dat deze mij erg tegenviel. Ik vind de tosti's die ik thuis maak met mijn sandwichmaker veel lekkerder.

Daarna doorgereden naar de camping even buiten Tours, dit bleek dezelfde camping te zijn, waar mijn ouders tijdens hun reis door Frankrijk, Spanje en Portugal hadden verbleven. Het was een gemeentecamping en op de douches zat een timer, waarom dat mag Joost weten. De timer stond op 3 minuten, wat inhield dat als je drie minuten had gedouched, je ineens in het pikkedonker stond.

Na het avondeten heb ik samen met een aantal anderen besloten, dat ik de fietstocht ging maken vanaf Tours naar Amboise, een tocht van 21 kilometer, althans volgens onze chauffeur.

Dag 5. Dinsdag 14 juni: Fietstocht Tours-Amboise, bezoek aan kasteel Chenonceau en aankomst op de camping in Blois.

Om half tien hebben we de fiets gepakt en ons opgemaakt voor een mooie tocht. Ik had alleen mijn zadel moeten laten verzetten, dan had ik

waarschijnlijk lekkerder gefietst, maar dat weet ik dan ook weer voor de volgende keer, mocht die er komen.

Eerst zijn we naar Tours gefietst en daar kwamen we op een gegeven moment de rest van de groep tegen, die ons attendeerde op een mooie kathedraal. Daar zijn we daarna zelf naar toegefietst en ik moet toegeven, het was een hele mooie.

Nadat we even binnen hadden rondgekeken vervolgden we onze reis. We hadden even moeite om het juiste pad te vinden, maar zodra dat gelukt was, konden we alleen maar genieten van een mooie tocht.

Halverwege even afgestapt bij een pizzeria, waar wij vriendelijk geholpen werden door de eigenaar. Nadat iedereen een kwart pizza had opgegeten, gingen we weer verder.

De tocht bleek achteraf toch een tikkeltje langer te zijn dan Corné had gezegd, maar wel zeer de moeite waard, al was ik blij dat we bij de bus aankwamen en ik kon afstappen.

Ik had wel zin om even voorin te gaan zitten, van daaruit heb je gelijk een ander uitzicht. Op een gegeven moment reden we een donkere wolk binnen en meteen begon het te stortregenen, maar zodra we de wolk uitreden, werd het gelijk weer droog. Dat bedoelen ze dus, als ze het op het weerbericht hebben over een plaatselijke bui.

Corné vergiste zich overigens nog, niet in een brug, maar in een spoorwegovergang op weg naar het kasteel Chenonceau, maar dat deed hij vast om ons een plezier te doen, hij nam gewoon de toeristische route naar het kasteel.



Ook dit kasteel was weer zeer de moeite van het bekijken waard. Onder de randen van de torens zaten honderden zwaluwnesten en ze vlogen over en weer met eten voor hun jongen. Hoe snel dat ook gaat, ze vliegen richting het nest en eigenlijk zonder ook maar af te remmen, vliegen ze gelijk weer weg. Onmogelijk om daarvan een foto te nemen, maar alle nesten staan er wel goed op.



Het kasteel was niet alleen mooi aan de buitenkant, maar ook van binnen. Nadat we hier een tijdje hadden rondgekeken, vervolgden we onze weg naar de camping in Blois. Op deze camping was ook een overdekt zwembad, maar helaas, ik had mijn badpak vergeten.

Dag 6. Woensdag 16 juni: Bezoek aan het kasteel Chambord en doorreis naar de camping in Orleans.

Om 11 uur zijn we vertrokken naar Kasteel Chambord, een groot kasteel met zo'n vierhonderd kamers en 365 schoorstenen.



Mariska en ik besloten die dag samen op te trekken. Eerst hebben we samen het kasteel bekeken. Mooi met heel veel kamers die je kon bezichtigen, het was alleen heel erg druk, dus sommige kamers hebben we maar overgeslagen. Nadat we alles hadden gezien, besloten we dat het tijd was om iets te eten, voordat we gingen wandelen door het bos dat bij het kasteel hoort. Ik heb een heerlijke crêpe gegeten, iets wat je ook minimaal één keer hoort te doen als je in Frankrijk bent.

Daarna zijn we samen in de richting van het bos gelopen, al hadden we eerst even wat moeite om de juiste weg te vinden. Gelukkig was daar Corné die ons een handje hielp. Het was stil in het bos, we zijn geen hond tegen gekomen. Gezellig aan het praten tijdens het wandelen en aangezien we allebei ongeveer even lang waren, liepen we ongeveer in

hetzelfde tempo. Alleen klopte de beschrijving van de route niet helemaal. Of het nou aan Mariska en mij lag of aan de beschrijving zelf, daar zullen we nooit achter komen.

Uiteindelijk vonden we onze weg weer terug naar de bus en reden we door naar de camping even buiten Orleans, de stad waar Jeanne d'Arc geboren is.

Mariska en ik hadden die avond kookdienst en iedereen heeft het overleefd en vond het lekker.

Na het eten trakteerde Marleen iedereen op een magnum. Ik dacht dat ik snel was in het opeten van een ijsje, maar Corné versloeg ons allemaal.

Dag 7. Rondwandeling door Orleans, aankomst op de camping in Parijs en avondwandeling door Montmartre.

Na het ontbijt zijn we met z'n allen in de bus gestapt en naar Orleans gereden om een bezoek te brengen aan de stad, waar Jeanne d'Arc geboren en gestorven is.

Een bezoek gebracht aan de kathedraal met zijn mooie glas in lood ramen en orgel. En een klok wat iets te maken had met Jeanne d'Arc, maar ben vergeten wat. De laatste twee dagen niet echt meer het verslag bij gehouden, maar aan de hand van de foto's wist ik mij nog wel heel veel te herinneren.

Na het bezoek aan de kathedraal was de volgende stop het huis waar Jeanne werd geboren. Van daaruit zijn we naar het plein gelopen waar een standbeeld staat van Jeanne d'Arc. Op het beeld staat ook haar hele levensverhaal, vanaf het moment dat zij de opdracht kreeg het leger aan te voeren, tot de veldslag en haar uiteindelijke verbranding op de brandstapel.

Nadat we alles hadden bekeken, reden we door naar onze camping even buiten Parijs, waar we eerst gingen eten en ons vervolgens opmaakte voor een avondwandeling door Montmartre, met als eindpunt de Sacre Couer.

Eerst met de bus naar het metrostation gereden en van daaruit de metro gepakt. Wat is het druk zeg in die metro's, je moest elkaar goed in de gaten houden, want voordat je het wist was je elkaar kwijt.

De eerste stop tijdens de avondwandeling was Moulin Rouge, ik vond

het eigenlijk tegenvallen, had er veel meer van verwacht en had echt zoiets van, is dit het nou.



Van daaruit gelopen naar de Place des Abesses met vele hippe winkels en de muur van de liefde, hierop staat in zo'n 385 talen Ik houd van je geschreven. Het kostte ons enige moeite, maar we wisten uiteindelijk toch de Nederlandse taal te vinden.

Bateau Lavoir was onze volgende stop, het domein van veel kunstenaars van 1890 tot 1920.

Via de wijk Montmatre zijn we verder gelopen naar Place Dalida, waar een buste staat van Dalida, een zangeres en actrice van Italiaanse afkomst. Als je haar borsten beroerde, dan zou dat geluk moeten brengen. Nog niet veel van gemerkt.

Via le Lapin Agile en Place de Tetre kwamen we uiteindelijk bij de Sacre Couer uit. Hier zijn we opgesplitst in groepjes om rond te gaan kijken. Een heel gezellig plein met vele barretjes en een hele boel kunstenaars, al waren het nu alleen maar tekenaars van portretten. Foto's genomen van de Sacre Couer.

Tijdens de wandeling maakte Wilco overigens nog een praatje met een kunstenaar die op een bankje zat met een heleboel tekeningen op schoot. Op een gegeven moment gaf de man Wilco twee van zijn tekeningen.

Nadat iedereen genoeg had rondgekeken gingen we terug naar het metrostation en pakten we wederom de metro. Terug bij de bus, bleef deze wel erg lang staan. De chauffeur had kennelijk geen zin meer om nog een keer te rijden en bleef dus wat langer wachten. Er kwamen steeds meer mensen in de bus en nu weet ik hoe haringen in een ton zich voelen.

Om ongeveer middernacht waren we terug op de camping en een half

uurtje later dook ik lekker mijn bedje in.

Dag 8. Vrijdag 17 juni: Stadswandeling van 12 km door Parijs.

Vandaag stond er een 12 km lange stadswandeling op het programma, langs alle mooie plekjes in Parijs. We begonnen de wandeling in Trocadero en vervolgens liepen we in de richting van de Eiffeltoren.



Daarna liepen we via de militaire school naar Hotel des Invalides. Lodewijk de veertiende liet hier een hospitaal bouwen voor gewonden soldaten uit zijn leger en het is tevens de plaats waar Napoleon ligt begraven.



Het weer werd steeds slechter en toen we bij het Louvre waren begon het toch echt door te regenen. Ik had vergeten een jas mee te nemen en kreeg het naar verloop van tijd erg koud. Dus stelde ik voor om even een korte pauze in te lassen om naar de wc te gaan en een warme kop koffie te drinken.

Ik bleef tijdens het bakkie koffie steeds naar buiten kijken en zag dat het steeds minder hard aan het regenen was. Toen we naar buiten stapten, moest ik denken aan een liedje van Toon Hermans, genaamd Il Pleut. Dat eindigt namelijk zo: il pleut...il pleut...verhip het is droog, want inmiddels was het opgehouden met regenen en zo bleef het ook de rest

van de wandeling.



Een bezoek aan de Notre Dame mocht natuurlijk ook niet ontbreken, als je deze kerk van buitenaf ziet, dan denk je niet gelijk dat het van binnen zo'n mooi en groot gebouw is. Hier hebben we even rustig de tijd genomen om rond te kijken. Eigenlijk vond ik van alle bezienswaardigheden de Notre Dame het mooiste.

Maar we hebben nog wel meer gezien, zoals de Pont des Arts waar verliefde stelletjes een hangslot aan de brug klikken om zo hun liefde voor elkaar te bezegelen en het sleuteltje wordt in de Seine gegooid.

Om half zes kreeg iedereen toch wel trek en kwamen we langs een pizzeria waar wij zijn gaan eten. De pizza's waren lekker en we hebben gezellig zitten praten. Na het eten zijn we naar Pompidou gelopen, het enige gebouw waar ik geen enkele foto van heb genomen, omdat ik het oerlelijk vond.

Maar dat is mijn persoonlijke mening, er zullen heus genoeg mensen zijn die dit een schitterend gebouw vinden.

Inmiddels was iedereen toch wel moe geworden van het vele wandelen en werd deze enigszins ingekort.

Ik ben samen met Mariska terug naar de camping gegaan, terwijl de anderen er vlakbij de Arc de Triomphe uit zijn gestapt.

Op de camping aangekomen, waren Marja, Hans en Sylvia ook net terug van hun uitstapje. Na nog even wat te hebben nagepraat ben ik tegen elf uur naar bed gegaan. Nog één nachtje slapen en dan komt aan deze geweldige reis een einde.

Dag 9. Zaterdag 18 juni: Terugreis naar Nederland.

Om klokslag tien uur vertrokken vanuit de camping in Parijs voor de reis terug naar Nederland. Een deel van de reis is volledig aan mij

voorbij gegaan, want ik heb zo'n anderhalf uur zitten slapen in de bus en dat ik wakker werd, waren we al in België. Bij Kortrijk gestopt voor de lunch, de laatste stop en laatste keer eten als groep met elkaar, voordat we dadelijk in Lierop weer afscheid van elkaar zouden gaan nemen.

Tegen vier uur kwamen we in Lierop aan en zo kwam er een einde aan deze reis. Mijn conclusie, geweldig naar mijn zin gehad en zeker voor herhaling vatbaar. Dus wie weet, Corné, tot volgend jaar misschien. Al denk ik dan, dat ik de reis langs de fjorden in Noorwegen ga maken.

Nog een andere conclusie die ik heb getrokken is, een rugzakje is handiger dan een schoudertas en goede wandelschoenen zijn ook geen overbodige luxe. Dat houd ik in mijn achterhoofd voor een volgende keer.

Nogmaals bedankt Corné voor je geweldige reisbegeleiding, alles was op en top.

Dit verslag werd geschreven door: Rita van Buijsen.